

vilde finde sig i, at denne Leilighed her — der er forøvrigt ogsaa andre Bestemmelser, som ere komne ind i Loven, der ikke ganske bestemt høre til Lovens Grundtanke — benyttedes til at faae fastslaaet en Bestemmelse, som vi trænge overordenlig haardt til at faae givet Livskraft, nemlig den, at ingen Udlanding her kan erhverve Forsørgelsesret, undtagen ved Indfødsret, med mindre der bestaar en Eraktat med det Land, hvorfra den Vedkommende er, ifølge hvilken visse andre Regler som ere gjensidige for begge Lande, gjælde i dette Tilfælde. Dersom det er muligt at overvinde dette formelle Hensyn, antager jeg ikke, at der med Hensyn til Sagens Realitet er Noget til Hindre for at komme overens herom med Rigsdagen og den høie Regjering. Der blev af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) gjort nogle Bemærkninger til Udvalgets Forslag under Nr. 7. Saavidt jeg er kommen i mine Betragtninger af dette Spørgsmaal, da maa jeg sige, at jeg ganske tiltræder, hvad det nævnte ærede Medlem har sagt. (Stenstrup: Det er første Gang!) Nei, det er ikke første Gang, jeg tiltræder, hvad det ærede Medlem har sagt. Jeg vil hebe det ærede Udvalg om endnu næiere at overveie dette Spørgsmaal, eller om man ikke her, maasse dels hos den ærede Justitsminister og dels hos det ærede Udvalgs Ordfører, kunde faae Oplysning om, hvorvidt man ikke ved Forslaget under Nr. 7 til § 17. etablerer en ny Regel overfor det hidtil Bestaaende; denne Regel kan falde meget byrdefuldt paa enkelte Kommuner, navnlig efter disse Kommuners Beliggenhed. Bore Kommunikationsmidler føre nu ad visse Router, og enkelte Kommuner kunne særlig blive Samlingssted for Folk, som der tage et midlertidigt Ophold og under dette f. Ex. blive paagrebne og skulle føres videre. Jeg skjønner da ikke rettere, end at saadanne Kommuner kunne efter denne Bestemmelse faae visse Udgifter, som de hidtil ikke have været pligtige til ene at bære. Saafremt altsaa min Formodning er rigtig — jeg har ikke gennemgaaet samtlige Bestemmelser, der høre til dette Emne, for at vinde fornøden Oplysning — at man ved dette Tillæg vil fordele Byrderne med Hensyn til disse Forhold anderledes end hidtil, da vil jeg meget fraraade Udvalget at benytte denne Leilighed dertil; den er ikke passende til Ordningen af dette Forhold, og i det Tilfælde, at jeg ikke bliver oplyst derom, saa stemmer jeg i Forening med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, ialfald foreløbig ved denne Behandling, imod Udvalgets Forslag under Nr. 7. Hvad angaar Forslaget under Nr. 5 til § 10, som det ærede Udvalg, med Undtagelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, har stillet, da er jeg ligeledes her i fuld Overensstemmelse med det nævnte ærede Medlem, og jeg er med det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Wajer) i nogen Forundring over, at det ærede Udvalg er kommet til at stille dette

Forslag; jeg beklager, at man her skulde se sig nødsaget til halvt imod Ministerens og helt imod Landstingets Ønske at gaa tilbage fra en Bestemmelse, der i sit egentlige Væsen er fuldstændig korrekt, og som viser os hen paa en Vej, som vi ikke blot med Hensyn til dette Forhold, men med Hensyn til andre helt eller halvt beslægtede Forhold nødvendigtvis i den nærmeste Fremtid maa komme med Hensyn til vor Lovgivning. Er det da det ærede Udvalg, som staar paa Grundlovens Standpunkt med Hensyn til Religionsfrihed, saameget om at gjøre, at Tjenestetvende og Andre, som skulle indføres i Sognebogen, nødvendigtvis skulle kontra Religionsfrihedens Princip henvende sig til Sognets evangelisk-lutheriske Præst og indskrives i Kirkebogen for at kunne flytte fra den ene Kommune til den anden. Jeg forstaar ikke de Principer, der have ledet det meget ærede Udvalg til her at være imod den meget ærede Justitsminister og Landstinget. Jeg henstiller, om det meget ærede Udvalg vil forandre sit Standpunkt i den Henseende til 3die Behandling; thi der er jo ikke ringeste Tvivl om, at Forslaget nu vil blive vedtaget, medmindre det ærede Udvalg vil vende lidt, ikke vil holde saa stærkt paa sit Forslag, men henstille til Xtinget, hvad det i saa Henseende vil gjøre, saaledes at vi nu maasse kunne naae op imod Halvdelen og derpaa finde mere Smødekommen til 3die Behandling. Men jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at det i mange Henseender er langt, langt ønskeligere, at vi faae vor Politibetjent paa Landet, som Sognefogden bør være og mere vil blive, til at føre de nøgterne Sognebøger, da han i Almindelighed til lige er Lægdsmand og som saadan alligevel har alle Karle i sin Lægdsbog og maa give Oplysning til Sognebestyrelsen om disse Folks Forhold. Det er muligt, at det meget ærede Udvalg siger, vi ere enige i, at Præsten bør fritages for disse Forretninger, derimod mene vi ikke, at de bør henlægges til Sognefogden, men til Sogneraadets Formand. Derom skal jeg ikke tvistes med Udvalget, jeg er tilbøielig til at tro, at det er rigtigst, at disse Forretninger blive hos Stedets Politibetjent, der faaer en lille Løn for sit Arbejde og, selv om man ikke har fastsatte Gehyrer, kunde faae sin Løn lidt forhøiet for dette Tillæg i Arbejde. Derimod tror jeg ikke, det vilde være rigtigst at lægge disse Forretninger over til Sogneraadets Formand, der saa skulde paa en Maade næsten holde Kontor og derved faae sine ulønnede meget betydelige Forretninger meget besværliggjorte, navnlig til visse Tider af Aaret. Jeg skal, som sagt, ikke tvistes derom med Udvalget; men det forekommer mig, at det meget ærede Udvalg kunde være villig til at gaa bort fra denne, jeg vil ikke sige ukristelige, men ikke religiøse Sag og bort fra den religiøse Embedsmand og lægge disse Forretninger over paa den neutrale i den Henseende, og jeg vilde meget ønske,